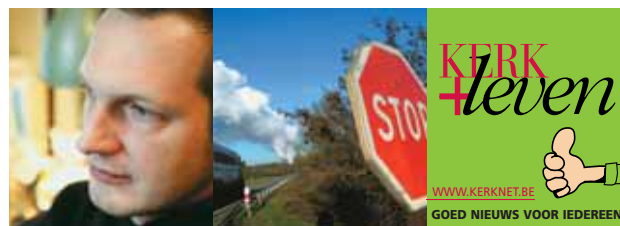

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 42 — 17 OKTOBER 2007

Klapstoel
Paul
D'hoore

blz. 7

Opwarming van
de aarde.
Zwendel?

blz. 12-13

Win een luxe-
cruise
op de Nijl

blz. 20

Redemptorist Vincent Van Vossel, missionaris in Irak

Erik De Smet

Al meer dan veertig jaar leeft en werkt pater Vincent Van Vossel in Irak. Weinig is het bekend dat de Vlaamse redemptoristen een missie hadden bij de christenen van het land dat vandaag zo zwaar wordt geteisterd door oorlogsgeweld en terrorisme. Anderhalf millennium konden christenen er overleven, maar vandaag is hun toekomstperspectief somberder dan ooit, zo getuigt pater Van Vossel.

Meer dan overleven

SJIETEN tegen soennieten. Met Bin Ladens Al Qaeda verbonden groepen tegen de Amerikaanse bezetter. Bendes tegen elkaar. En daar bovenop nog de Koordische kwestie... Het geweld houdt Irak nu al jaren in de greep. „En iedereen

lijdt eronder”, weet de Vlaamse redemptorist Vincent Van Vossel. „Elke groep verdedigt z'n eigen belangen en wil zoveel mogelijk terrein winnen. Is je huis in een gemengde wijk gelegen, dan zit je met een zwaar probleem. Het heeft vooral ernstige gevolgen voor de kleine christelijke gemeenschappen. Christenen wonen immers in buurten die nu op-

geëist worden door sjieten en soennieten.” Dat ze gevaar lopen, bewijst onderstaande foto. Naar de mis kunnen de gelovigen slechts onder politiebewaking.

Wat er met hen gebeurt? „Ze worden ofwel koudweg vermoord, ofwel moet de familie een waanzinnig bedrag ophoesten. Soms wordt een christelijke huisvader gedwongen z'n dochters aan mos-

lims af te staan”, sist de pater. „En verdreven wordt het christelijke gezin ten langen leste toch. Bovendien mogen ze dan niets van hun bezittingen meenemen.”

De christelijke wijk Daura, vandaag een voorstad van Bagdad, groeide op gronden van de Chaldeeuwse patriarch. Je vond er het seminarie en de christelijke universitaire faculteit van Irak, waar

pater Vincent jarenlang doceerde. „Nu eisen soennieten de wijk op”, zucht hij. 's Nachts jagen gewapende mannen de mensen uit hun huizen op het bevel van een of andere religieuze leider. Soennitische bendes ontvoeren ook priesters. „In Daura staan meer dan tweehonderd huizen leeg. Onze families vluchten naar veiliger oorden in Irak of naar het buitenland.”

Nestorianen

Iraakse christenen, je kunt ze niet onder één noemer brengen. Hun confessies vormen een lappendeken. Gemeen hebben ze dat hun bestaan niet over rozen loopt. In 633 deed de islam z'n intrede in wat nu Irak heet. De christenen werden gedoogd, omdat zij intellectuelen waren. Via de christenen leerden moslims de geschriften van de Griekse filosofen kennen. Het waren dan ook de Mongolen van Timoer Lenk die in de late middeleeuwen het christendom in de Iraakse steden verwoestten, waarop die een toevlucht zochten in de bergen. De Ottomaanse (Turkse) heersers discrimineerden op hun beurt de christelijke bevolking. Die mocht bijvoorbeeld geen paard rijden, moest hoge taken betalen en kon geen ambt vervullen. Omstreeks 1900 herleefde het christendom, toen de eerste westerse missionarissen neerstreken.

Grootste kerkelijke confessie in Irak vormen vandaag de nestorianen, die zichzelf de Assyrische Kerk noemen. Pater Van Vossel spreekt liever van Oosterse Kerk. Deze is verdeeld in een orthodoxe en een katholieke tak, de laatste is gekend als de Chaldeeuwse Kerk. Zij staat het sterkst, maar daarnaast zijn er ook Syriërs, Armeniërs en Grieken, elk met een orthodoxe en een katholieke tak.

De Vlaamse missionaris: „Bij de invasie in 2003 doken in het zog van de geallieerde troepen ook Amerikaanse kerkjes en sekten op. Deze zijn charismatisch van inslag en werven actief onder de plaatselijke christenen. Jongeren vinden deze vorm van christendom aanstekelijker dan de oude liturgie van hun voorouders. Hen worden ook studiemogelijkheden en meer beloofd.”

„Saddam verplichtte de christelijke groepen samen te werken. En dat lukte. De hulp die nu door de Kerk wordt geboden geldt voor alle christenen. De samenwerking komt ook voort uit een oecumenische sfeer; uit een nieuw verstaan van wat Kerk is. Ikzelf heb bijvoorbeeld in alle confessies goede vrienden.”

© Belga Lees verder op bladzijde 8